

Materialerne, eller ialtfald Tolden paa det Materiale, de benytte, ikke staar i Forhold til Tolden af den færdige Vare. Da han nu indskrænker sig til at andrage med Hensyn til Muffer og Skindtaaber, have vi ment at kunne imødekomme dette, som det forekommer os, begrundede Andragende ved at tilføje: „Bundmagerarbejde, dog med et Tillæg af 100 pCt., saafremt nogen Del af Arbeidet (hvorefter ikke tages Hensyn til Knapper eller deslige og Knaphuller) er ansat til en højere Told end efter denne Position“. — Hvad angaar Vædringsforslaget til Positionen 131, Spisevarer, finder jeg ikke Anledning til at dvæle derved. Vi have navnlig, for at faae Chokolade og Spisevarer til at passe, foreslaaet en Forhøielse til 30 Ore. — Jeg kommer dernæst til Vædringsforslaget til Positionen 138, Vastesvampe, ogsaa grove saakaldte Hest- og Vognsvampe. Disse Svampe staa her som en enlig Gjenstand for Fortoldning, der kun indbringer et i finantziel Henseende forholdsvis ubetydeligt Beløb, og vi have af Hensyn haade til Svampenes Benyttelse, deres Egenstaaelse som Brugsgjenstand, og til det finantzielt ringe Beløb foreslaaet, at disse Svampe ogsaa skulle være frie. — Med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 43, som er stillet af et Mindretal, skal jeg foreløbig ikke udtale mig, men jeg skal gaa over til Vædringsforslaget Nr. 44 angaaende Cigarer og Tobak. Udvalgets Flertal har der foreslaaet en Forhøielse af Tolden for Cigarer fra 80 Ore til 1 Krone Pundet for at bevare det rette Forhold mellem disse Cigarer og den, som fremkommer ved den forhøiede Told paa den raa Tobak. Nu er det ganske vist i Motiverne til Lovforslaget anført, at den bestaaende Bestyttelse formentlig er tilstrækkelig, om ikke for høi, i Betragtning af, at der indføres saa saa Cigarer. Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at det er sagt mig, at de 63,000 Pd., som ere indførte, repræsenterer 5 Millioner Cigarer, og det er saadan, som importeres fra Havanna, medens der jo ganske vist ikke importeres Meget fra Hamborg eller Bremen; men saa er der ingen Grund til, at ikke Cigarer skulle fabrikeres og vules her i Landet. Der er en stor Mængde Mennesker, som paa denne Maade kunne finde deres Arbejde og ernære sig, og naar de kunne gjøre Arbeidet paa en saadan Maade, at det ikke kan gjøres bedre andetsteds, hvorfor saa overlade til Hamborg og Bremen at udføre det Arbejde, som kan ernære Mange herhjemme. Det er derfor, vi have ment, at der ikke er Grund til at forandre Forholdene, til at nedfætte Bestyttelsen, som det, efter hvad der er oplyst i Tobaksfabrikanternes Andragende, vilde ske, hvis Regjeringens Forslag gik igjennem. Mange, som ikke kunne ernære sig paa anden Maade, ville jo kunne finde deres Underhold ved Cigarulning, og det er et Arbejde, som vi have ment, der er Grund til at forbeholde de inden-

landske Arbejdere. Naar man paa den anden Side paaberaaber sig Smugleriet imod Forhøielsen, gjøre vi her den samme Betragtning gjældende derimod som paa andre Punkter. En Forskjel mellem 80 Ore og 1 Krone vil i og for sig ikke være af afgjørende Betydning. Den, der vil smugle, gjør det ligesaa vel i det ene som i det andet Tilfælde. Derimod er det ganske vist, at Hensynet til Bestyttelsen for Arbejdernes spiller paa dette Punkt en væsentlig Rolle. Det er jo oplyst, i hvor høi Grad det er Haandarbejder, der udføres. Naar man kalder det Fabrikarbejde, maa man være opmærksom paa, at det i Virkeligheden er et Arbejde, der for den allerførste Del udføres ved Haandkraft, og forlaavidt ernærer en stor Mængde Mennesker. Derfor have vi betragtet disse snarere som staaende i Klasse med eller ialtfald værende i Lighed med Haandværk fremfor med den egentlige Størindustri. Naar vi saa have foreslaaet Tolden paa forarbejdet Tobak forhøiet fra 30 til 35 Ore, er det ganske vist maaft det Punkt, hvor der kan være mest Tvivl. Det er begrundet i, at vi, hvad Tobaksfabrikanterne anføre i deres Andragende, anse det for en for lille Bestyttelse. Paa den anden Side skal jeg ikke lægge Dølgemaal paa, at der i Udvalgets sidste Møde reiste sig en vis Tvivl om, om ikke den Forhøielse, vi havde foreslaaet, var for høi, og om den egentlig var tilstrækkelig motiveret. Jeg skal derfor blot fremhæve, at, hvis man nu stemmer for den Forhøielse, vi have foreslaaet, antager jeg, at man derved kun stemmer for, at den Formindstelse, Bestyttelsen for den forarbejdede Tobak, som Regjeringen har gaaet ind paa, er for lille, medens Spørgsmaalet om Styrrelsen maaft kan være Gjenstand for nærmere Overveielse ved 3die Behandling, om ikke man kunde indskrænke sig f. Ex. til en mindre Bestyttelse end den foreslaaede. Det er en Selvfølge, at vi ikke kunne tilraade Thinget at vedtage Vædringsforslaget under Nr. 45.

Sæle: Jeg har ikke kunnet tage Del i at stemme for en Forhøielse af Papirtolden. Der har nu i alle de Forslag, som ere fremkomne i en lang Række af Aar, altid været en Stræben efter netop at faae Papirtolden affattet. Man ansaa det for en Fordel, som havde stor Betydning, at Papir ikke blev fordyret ved Toldforhøielser. I det Forslag, som blev behandlet her i Landstinget i 1873—74, var Tolden sat ned til 3 Ore, og i de private Forslag har den været foreslaaet endnu mere nedsat. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at der oveniikøbet er kommet den Fordel til, at der er nogle Sorter Papir, som havde en meget ringe Told, som ere komne ind herunder. Der er blevet talt om en Overproduktion. Det er vist ganske sandt,